

16. А Иродъ, като чу, каза: това е Иоаннъ, когото обезглавихъ; той е възстаналъ отъ мъртвитѣ.

17. Защото този Иродъ проводи та хванаха Иоанна и го свърза въ тъмницата зарадъ Иродиада, жена на Филиппа, неговъ братъ, понеже се бѣ оженилъ за нея.

18. Защото Иоаннъ говорѣше на Ирода: не е позволено да водишъ братовата си жена.

19. А Иродиада, озлобена противъ него, искаше да го убие; ала не можеше.

20. Защото Иродъ се страхуваше отъ Иоанна, като знаеше, че той е мжжъ праведенъ и святъ, и го пазѣше; много работи вършеше отъ послушание къмъ него, и съ приятностъ го слушаше.

21. Дойде сгоденъ день, когато Иродъ, по случай рождения си день, даваше гошавка на своитѣ велможи, воеводи и на старѣитѣ Галилейски,

22. дъщерята Иродиадина влѣзе, танцова и угоди на Ирода и на сътрапезницитѣ му. Царьтъ каза на дѣвойката: искай отъ мене, каквото шешъ, и ще ти дамъ.

23. И заклѣ ѝ се: каквото и да поискашъ отъ мене, ще ти дамъ, — дори и половината си царство.

24. Тя излѣзе и попита майка си: какво да искамъ? Тя отговори: главата на Иоанна Кръстителя.

25. И тозъ-часъ отиде бързишкомъ при царя, та поиска и рече: искамъ още сега да ми дадешъ на блюдо главата на Иоанна Кръстителя.

(17) Лук. 3, 19. (18) Левит. 18, 16; 20, 21. (20) Мат. 21, 26.